

Dün bir sempozyumdaydım. Türkiye’de akademisyen olmanın rahatlığını gözledim yeniden.

Ben bu işin metodolojisini öğretiyorum diyen adamın benzerlerinden çok var. Ancak onları bu kadar avanak olmadıkları için anlamıyoruz. Derin incelemede, yerini muhafaza edebilecek pek fazla insanımız yok.

Veya şöyle de denebilir: Derin incelemede yerini muhafaza edebilecek insan yok. Bizim veya başkasının. Akademisyenliğin rahatlığı derin incelemenin zor olmasında. Kaçacak çok delik var.

Ne iş yaptığını kimse tam olarak anlamadığı için, eğer kendini *pazarlamayı* iyi biliyorsa, az işle büyük görünmek mümkün. Bir konuda senelerini veren insana nazaran, herkes cahil. Dahası herkes genel olarak da cahil. Bunu hissettirebiliyorsan, biliyormuş gibi duruyorsan, iyi akademisyen olmak kolay. Ne iş yaptığını anlayacak en yakın insanın onbin kilometre uzakta olması da büyük şans.